

ΣΤΕ 944/2016 [Πρόστιμο για θαλάσσια ρύπανση]

Περίληψη

-Η πράξη επιβολής προστίμου για θαλάσσια ρύπανση μπορεί να εκδοθεί σε βάρος οποιουδήποτε εκ των κατά το νόμο θεωρούμενων ως υπεύθυνων της ρυπάνσεως. Περαιτέρω, σε περίπτωση επιβολής του προστίμου σε βάρος προσώπου συνυπεύθυνου εις ολόκληρον με τον υπαίτιο της ρυπάνσεως, δεν απαιτείται για τη νομιμότητα της πράξεως επιβολής του προστίμου, να ήταν αδύνατη η έκδοσή του προστίμου, να ήταν αδύνατη η έκδοσή της σε βάρος του αρχικού υπαιτίου ή άλλου συνυπεύθυνου, εφόσον, πάντως, δεν αμφισβητείται ότι διαπιστώθηκε η ρύπανση και ο σύνδεσμός της με ορισμένη ρυπογόνο πηγή (εγκατάσταση, πλοίο, κ.λπ.) και ότι το πρόσωπο, σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το πρόστιμο, ήταν εκ των κατά νόμο υπευθύνων.

-Η επιβολή προστίμου σε βάρος του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ανώνυμης εταιρείας ιδιοκτήτριας του πλωτού διαχωριστήρα που προκάλεσε την ως άνω ρύπανση, ήταν νόμιμη ανεξαρτήτως της υπάρξεως υπαιτιότητας του ιδίου ως προς την αιτία προκλήσεως της πυρκαγιάς, δεδομένου ότι κατά τις κρίσιμες διατάξεις για την επιβολή του προστίμου δεν απαιτείται να διαπιστώνεται υπαιτιότητα, ως προς την πρόκληση της ρυπάνσεως, του προσώπου σε βάρος του οποίου επιβάλλεται το πρόστιμο, εφόσον, πάντως, αφενός με την πράξη αυτή διαπιστώνεται η ρύπανση και ο σύνδεσμός της με ορισμένη ρυπογόνο πηγή (εγκατάσταση, πλοίο κ.λπ.) και αφετέρου προκύπτει ότι το πρόσωπο αυτό περιλαμβάνεται μεταξύ εκείνων, σε βάρος των οποίων μπορεί κατά νόμο να επιβληθεί πρόστιμο, όπως στην προκείμενη περίπτωση.

Πρόεδρος: *Αγγ. Θεοφιλοπούλου*

Εισηγητής: *Ελ. Μουργιά*

Δικηγόροι: *Μ. Αλεξανδρίδης, Ειρ. Σπήλιου*

Βασικές Σκέψεις

1.Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση, που ασκείται χωρίς την καταβολή παραβόλου, ζητείται παραδεκτώς η αναίρεση της 1607/2004 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, με την οποία απορρίφθηκε έφεση του Δημοσίου κατά της 1744/2003 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά. Με την απόφαση αυτή, κατ' αποδοχή προσφυγής των αναιρεσιβλήτων, ακυρώθηκε η 5/2000 απόφαση του Υπουργού Εμπορικής Ναυτιλίας περί επιβολής σε βάρος του πρώτου των αναιρεσιβλήτων Στέφανου Αϊδονίδη, ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της δεύτερης αναιρεσίβλητης εταιρείας, προστίμου, ύψους 110.000.000 δραχμών, για θαλάσσια ρύπανση στην περιοχή Κυνόσουρας Σαλαμίνας, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 55/1998.

2.Επειδή, στο άρθρο 1 του π.δ. 55/1998 «Προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος» (Α' 58), με το οποίο κωδικοποιήθηκαν σε ενιαίο κείμενο οι διατάξεις του ν. 743/1977 «Περί προστασίας του θαλασσιού περιβάλλοντος και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», (Α' 319) και οι τροποποιήσεις του, ορίζεται ότι «Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου ορίζονται ως: α) Απόβλητα Τα υγρά που αποβάλλονται από πλοία, δεξαμενόπλοια και εγκαταστάσεις, τα οποία περιέχουν υπολείμματα των μεταφερομένων, χρησιμοποιούμενων ή παραγομένων υλών [.] γ) "Απόρριψη": Η εκβολή ή διαφυγή οποιασδήποτε ουσίας στη θάλασσα δ) "Τα Κεντρικά Λιμεναρχεία, Λιμεναρχεία και Υπολιμεναρχεία της Χώρας [.] ζ) "Ευκολίες υποδοχής": Οι πάσης φύσεως, μορφής και είδους χερσαίες ή πλωτές εγκαταστάσεις, που προορίζονται ή χρησιμοποιούνται για την παραλαβή και παραπέρα διάθεση από τα πλοία και δεξαμενόπλοια, καταλοίπων και πετρελαιοειδών μιγμάτων, τοξικών και δηλητηριωδών ουσιών, απορριμμάτων, υπολειμμάτων φορτίου, λυμάτων και γενικά κάθε ουσίας ή αντικειμένου, η εκβολή ή η διαφυγή των οποίων στη θάλασσα όπως και αν προκαλείται, μπορεί να προκαλέσει ρύπανση κατά την έννοια των παρ. (ιδ) και (ιε) του παρόντος [.] ι) "Πετρέλαιο": Κάθε τύπος πετρελαίου που περιλαμβάνει αργό πετρέλαιο, πετρέλαιο εξωτερικής καύσης, στερεά πετρελαιοειδή κατάλοιπα, πετρελαιοειδή απορρίμματα και προϊόντα απόσταξης, καθώς και κάθε άλλος τύπος που, άσχετα από τη σύνθεσή του, χαρακτηρίζεται ειδικά από τη Σύμβαση ως πετρέλαιο. ια) "Πετρελαιοειδές μίγμα" : Κάθε μίγμα που περιέχει πετρέλαιο όπως αυτό προσδιορίζεται από τον παρόντα ή από τη Σύμβαση [.] ιδ) "Ρύπανση": Η παρουσία στη θάλασσα κάθε ουσίας, η οποία αλλοιώνει τη φυσική κατάσταση του θαλασσινού νερού ή το καθιστά επιβλαβές, στην υγεία του ανθρώπου ή στην πανίδα και χλωρίδα των βυθών και γενικά ακατάλληλο για τις προβλεπόμενες κατά περίπτωση χρήσεις [.]». Στο άρθρο 2 του ανωτέρω π.δ. ορίζεται ότι «1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ρύπανσης: (α) Των λιμανιών, των ακτών της χώρας και των Ελληνικών χωρικών υδάτων από εγκαταστάσεις ή πλοία και δεξαμενόπλοια, με Ελληνική ή ξένη σημαία, αλλά και από κάθε άλλη πηγή ρύπανσης, και (β) της ανοικτής θάλασσας από πλοία και δεξαμενόπλοια, με Ελληνική ή ξένη σημαία, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των διατάξεων των Συμβάσεων που ισχύουν κάθε φορά [.]», στο άρθρο 3 ότι «1. Απαγορεύεται: (α) Η απόρριψη στις ακτές, στα λιμάνια και στα ελληνικά χωρικά ύδατα πετρελαίου, πετρελαιοειδών μιγμάτων, επιβλαβών ουσιών ή μιγμάτων αυτών και πάσης φύσεως αποβλήτων, λυμάτων και απορριμμάτων από τα οποία μπορεί να προκληθεί ρύπανση της θάλασσας και των ακτών [.]» και στο άρθρο 11 ότι «1. Σε περίπτωση ρύπανσης ή πιθανού κινδύνου πρόκλησης αυτής, ο πλοίαρχος και ο εκπρόσωπος του πλοίου, ο προϊστάμενος ή διευθυντής της εγκατάστασης, καθώς και οι τυχόν εντεταλμένοι υποχρεούνται να αναφέρουν αμέσως το περιστατικό στην αρμόδια Λιμενική Αρχή ή στο Υπουργείο και να λάβουν άμεσα κάθε πρόσφορο μέτρο για την αποτροπή, περιορισμό και αντιμετώπιση της ρύπανσης, ενεργώντας σύμφωνα με τα υφιστάμενα σχέδια αντιμετώπισης της ρύπανσης. Σε περίπτωση που για οποιοδήποτε λόγο αυτός που προκάλεσε τη ρύπανση, οι συνυπεύθυνοι και οι τυχόν εντεταλμένοι αδυνατούν να

λάβουν τα αναγκαία μέτρα στην έκταση που απαιτείται, υποχρεούνται να αναθέτουν αμέσως τις εργασίες αυτές σε αναγνωρισμένες επιχειρήσεις αντιμετώπισης της ρύπανσης, ευθυνόμενοι επιπρόσθετα για τις συνέπειες κάθε καθυστέρησης [.] 4. Η χρησιμοποίηση των μέσων που ανήκουν σε Οργανισμούς και ιδιώτες γίνεται πάντοτε κάτω από τον έλεγχο της Αρχής, ενώ οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν το πλοίο ή την εγκατάσταση και αυτόν που με οποιονδήποτε τρόπο προκάλεσε τη ρύπανση». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ιδίου π.δ. ορίζεται ότι «1. Για την αποκατάσταση ζημιών που έχουν προκληθεί από ρύπανση, καθώς και για τις δαπάνες που έχουν γίνει για την αποτροπή ή την εξουδετέρωση αυτής, υπεύθυνος είναι αυτός που προκάλεσε υπαίτια τη ρύπανση και μαζί με αυτόν ευθύνονται σε ολόκληρο και οι παρακάτω: α) Για πλοία και δεξαμενόπλοια, ο πλοίαρχος, ο πλοιοκτήτης, ο εφοπλιστής, ο διαχειριστής του πλοίου στην Ελλάδα και για πλοία και δεξαμενόπλοια που ανήκουν σε Ανώνυμες Εταιρείες και ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής. β) Για εγκατάσταση, ο ιδιοκτήτης, αυτός που την εκμεταλλεύεται, αν δε αυτή ανήκει σε εταιρία ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Διευθύνων Σύμβουλος αυτής, καθώς και όποιος γενικά εκπροσωπεί τη μονάδα που ρυπαίνει [.]», στο άρθρο 13 ότι «1. Οι παραβάτες του παρόντος Νόμου, της "Σύμβασης" και των Προεδρικών Διαταγμάτων και Υπουργικών Αποφάσεων που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτών, τιμωρούνται ποινικά, διοικητικά και πειθαρχικά ως εξής: [.] (β) Διοικητικές κυρώσεις: (ί) Υπαίτιοι ρύπανσης της θάλασσας ή των ακτών τιμωρούνται με απόφαση της αρμόδιας Αρχής με πρόστιμο μέχρι (5.000.000) δραχμές [.] Σε περίπτωση σοβαρής ρύπανσης, ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας επιβάλλει πρόστιμο μέχρι (250.000.000) δραχμές [.] (ίί) Για την καταβολή των κατά το στοιχείο αυτό επιβαλλόμενων προστίμων ευθύνονται σε ολόκληρο τα αναφερόμενα στο άρθρο 12 παρ.1 πρόσωπα [.]» και, τέλος, στο άρθρο 14 ορίζεται ότι «1. Η διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων (προστίμου), αρχίζει από τη βεβαίωση της παράβασης από το όργανο που τη διαπιστώνει, το οποίο συντάσσει υποχρεωτικά πλήρη έκθεση σχετικά με αυτήν. Η έκθεση αυτή αποτελεί απόδειξη της παράβασης. [.] 8. Η διοικητική απόφαση που επιβάλλει την κύρωση εκδίδεται, όχι μόνο κατά του υπαίτιου της παράβασης, αλλά και εναντίον όλων των κατά το άρθρο 12 του παρόντος συνυπεύθυνων για την καταβολή του επιβαλλομένου προστίμου. 9. Αν για οποιονδήποτε λόγο δεν είναι δυνατή η έκδοση της απόφασης κατά του υπαίτιου της παράβασης, η διαδικασία προχωρεί και η απόφαση εκδίδεται κατά των υπολοίπων συνυπεύθυνων του άρθρου 12 [.]».

3.Επειδή, από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, που πρέπει να ερμηνευθούν ενόψει και του σκοπού του νόμου, ο οποίος αποβλέπει στην έγκαιρη λήψη αποτελεσματικών μέτρων για την πρόληψη και καταστολή της θαλάσσιας ρυπάνσεως, προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται σύστημα αντικειμενικής ευθύνης τόσο ως προς την αποκατάσταση της προκληθείσας ρυπάνσεως, όσο και ως προς την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων για την παράβασή τους (ΣτΕ 4969/2014, πρβλ. 4389/1990, 2047/1990 κ.ά.). Όπως προκύπτει από τις διατάξεις αυτές, η πράξη επιβολής του

προστίμου για θαλάσσια ρύπανση μπορεί να εκδοθεί σε βάρος οποιουδήποτε εκ των κατά το νόμο θεωρουμένων ως υπευθύνων της ρυπάνσεως. Περαιτέρω, σε περίπτωση επιβολής του προστίμου σε βάρος προσώπου συνυπεύθυνου εις ολόκληρον με τον υπαίτιο της ρυπάνσεως, δεν απαιτείται, για τη νομιμότητα της πράξεως επιβολής του προστίμου, να ήταν αδύνατη η έκδοσή της σε βάρος του αρχικού υπαιτίου ή άλλου συνυπεύθυνου, εφόσον, πάντως, δεν αμφισβητείται ότι διαπιστώθηκε η ρύπανση και ο σύνδεσμός της με ορισμένη ρυπογόνο πηγή (εγκατάσταση, πλοίο κ.λπ.) και ότι το πρόσωπο, σε βάρος του οποίου επιβλήθηκε το πρόστιμο, ήταν εκ των κατά νόμο υπευθύνων (ΣτΕ 4969/2014, 1809/2012, 3913/2008, πρβλ. 4389/ 1990, 2047/1990 κ.ά.).

4.Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, στην από 9.8.2000 έκθεση βεβαιώσεως παραβάσεως του Σημαιοφόρου του Λιμενικού Σώματος Θωμά Καρτάλη αναφέρεται ότι στις 15.6.2000, μετά την εκδηλωθείσα πυρκαϊά στον Πλωτό Διαχωριστήρα (Π/Δ) ΣΛΟΠΣ 1 της πλοιοκτήτριας εταιρείας «ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕΩΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ Α.Ε.», ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της εταιρείας αυτής Στέφανος Αϊδονίδης δεν μερίμνησε, όπως είχε υποχρέωση, «για τη λήψη των απαραίτητων και ενδεδειγμένων από την ναυτική εμπειρία και ιδιαιτερότητα του εν λόγω σκάφους μέτρων, με αποτέλεσμα να ρυπανθούν από μαύρα πετρελαιοειδή τόσο η θαλάσσια περιοχή Κυνόσουρας Σαλαμίνας, σε έκταση καταρχήν 300 X 600 μ. περίπου και στη συνέχεια τμήματα της ευρύτερης θαλάσσιας περιοχής που περιλαμβάνεται μεταξύ των περιοχών Κυνόσουρας - Περάματος - Κερατσινίου - Βουλιαγμένης- Αίγινας και Επιδαύρου, όσο και μεγάλα τμήματα των ακτών Κυνόσουρας, Περάματος, Φρεαττύδας, Πειραιϊκής, Αλίμου, Γλυφάδας, Βουλιαγμένης, βορείων ακτών Αίγινας, Αγκιστρίου, Ν. Λαγουσών και Επιδαύρου, εκτιμωμένης της συνολικής ποσότητας που διέρρευσε περίπου σε 600 Μ3». Κατόπιν αυτού και αφού τηρήθηκε η διαδικασία του άρθρου 14 παρ. 6 του π.δ/τος 55/1998 ο Λιμενάρχης Πειραιά παρέπεμψε την υπόθεση, λόγω της σοβαρότητάς της, στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, προκειμένου να επιβάλει αυτός το οικείο πρόστιμο. Ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, με την 5/2000 απόφασή του, αφού έλαβε υπόψη, όπως προκύπτει από το σώμα αυτής, εκτός των άλλων, α) ότι ο Στέφανος Αϊδονίδης, ως υπεύθυνος, δεν μερίμνησε για τη λήψη των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας και προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος, ειδικότερα δε, καθυστέρησε, λόγω των συνθηκών του περιστατικού, στην τοποθέτηση πλωτών φραγμάτων γύρω από το ως άνω πλοίο, με αποτέλεσμα να προκληθεί ρύπανση από μαύρα πετρελαιοειδή της θαλάσσιας περιοχής Κυνόσουρας Σαλαμίνας σε έκταση αρχικά 300 X 600 μέτρα περίπου και, στη συνέχεια, λόγω των ρευμάτων και των ανέμων που επικρατούσαν, της ευρύτερης θαλάσσιας περιοχής που περιλαμβάνεται μεταξύ των περιοχών Κυνόσουρας - Περάματος - Κερατσινίου - Βουλιαγμένης - Αίγινας και Επιδαύρου, όπως επίσης και μεγάλων τμημάτων των ακτών Κυνόσουρας, Περάματος, Φρεαττύδας, Πειραιϊκής, Αλίμου, Γλυφάδας, Βουλιαγμένης, βορείων ακτών Αίγινας, Αγκιστρίου, Ν. Λαγουσών και Επιδαύρου, β) ότι για τον περιορισμό και την καταπολέμηση της εν

λόγω ρυπάνσεως, εκτός από πλωτά μέσα και προσωπικό του Λιμενικού Σώματος και διαφόρων συνεργείων των Ο.Τ.Α., έλαβαν μέρος για μεγάλο χρονικό διάστημα, υπό την εποπτεία της Λιμενικής Αρχής Πειραιά και της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, πλωτά μέσα και προσωπικό των ιδιωτικών εταιριών «Θαλάσσιες υπηρεσίες περιβάλλοντος Ν.Ε.»,

«POSEIDON DIVING CO» και «HILIOU L.T.D.», τα οποία, όμως, λόγω των συνθηκών του συμβάντος και της σοβαρότητάς του, δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθούν ικανοποιητικά στις ανάγκες της επιχειρήσεως και γ) ότι δεν κατέστη δυνατή, όπως προκύπτει από την έκθεση πραγματογνωμοσύνης, η προσέγγιση των αιτίων του εν λόγω περιστατικού, πλην, υπάρχει κάποιο γενεσιουργό αίτιο που προκάλεσε την έκρηξη και την πυρκαγιά στην συνέχεια και, ως εκ τούτου, πρέπει να καταλογισθεί υπαιτιότητα προσώπου για τη σοβαρή αυτή ρύπανση, θεώρησε ως υπαίτιο της εν λόγω ρυπάνσεως το Στέφανο Αϊδονίδη και επέβαλε εις βάρος του πρόστιμο 110.000.000 δραχμών. Κατά της καταλογιστικής του προστίμου πράξεως άσκησαν προσφυγή τόσο η πλοιοκτήτρια εταιρεία, ως συνυπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου, όσο και ο Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος αυτής Στέφανος Αϊδονίδης ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πειραιά, το οποίο την έκανε δεκτή με την 1744/2003 απόφασή του. Με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι δεν αποδείχθηκε από το Δημόσιο υπαιτιότητα, έστω και με τη μορφή της αμέλειας, στο πρόσωπο του Στέφανου Αϊδονίδη για την προκληθείσα ρύπανση, ούτε ότι αυτός δεν έλαβε άμεσα τα απαραίτητα μέτρα για την αποτροπή, περιορισμό και αντιμετώπιση αυτής, με αποτέλεσμα να μην στοιχειοθετείται ούτε η αποδοθείσα εις βάρος του παράβαση, ούτε η εις ολόκληρον ευθύνη της πλοιοκτήτριας εταιρείας. Στην κρίση του αυτή το πρωτοβάθμιο δικαστήριο κατέληξε αφού έλαβε υπόψη α) το γεγονός ότι δεν κατέστη δυνατή η προσέγγιση των αιτίων που προκάλεσαν την έκρηξη, συνεπεία της οποίας σημειώθηκε πυρκαγιά στην συνέχεια επί του Π/Δ ΣΛΟΠΣ 1, β) ότι οι προσφεύγοντες και ήδη αναιρεσίβλητοι ανέθεσαν άμεσα σε ανεγνωρισμένες αντιρρυπαντικές εταιρείες να προβούν στις κατάλληλες εργασίες απορρυπάνσεως, γ) ότι το ΥΕΝ με σχετικό σήμα είχε καλέσει τις εταιρείες αυτές να είναι σε ετοιμότητα με κατάλληλο Δ/Ν, προκειμένου, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιτρέψουν, να λάβουν μέρος υπό την εποπτεία της αρμόδιας αρχής στις ενέργειες αντιρρυπάνσεως και δ) ότι η καθυστέρηση στην τοποθέτηση πλωτών φραγμάτων γύρω από το πλοίο, καθώς και η μη ικανοποιητική ανταπόκριση των εν λόγω εταιρειών στην καταπολέμηση της ρυπάνσεως οφειλόταν στις συνθήκες του συμβάντος και στη σοβαρότητά του. Με την προσβαλλόμενη απόφασή του το δικάσαν Εφετείο, αφού εξέτασε και απέρριψε τους ισχυρισμούς του Δημοσίου, έκρινε ότι εφόσον η ρύπανση της προαναφερθείσας θαλάσσιας περιοχής, που προκλήθηκε λόγω της εκρήξεως που σημειώθηκε από άγνωστη αιτία και της εξ αυτής πυρκαγιάς στον πλωτό διαχωριστήρα που ανήκει στην αναιρεσίβλητη εταιρεία, δεν οφείλεται σε υπαίτια (οποιασδήποτε μορφής) συμπεριφορά των αναιρεσιβλήτων, αφού από το αποδεικτικό υλικό δεν προέκυψε η μη λήψη εκ μέρους τους των αναγκαίων προληπτικών μέτρων ή η μη τήρηση των

κανόνων ασφαλείας που απαιτούσε η άδεια λειτουργίας του διαχωριστήρα, που τελούσε σε ισχύ, γεγονός που δεν αμφισβητήθηκε, στη συνέχεια δε αυτοί προέβησαν άμεσα σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προς αντιμετώπισή της, η οποία, όμως, ήταν δυσχερής λόγω της φύσεως του περιστατικού, δεδομένου ότι η ρίψη νερού προς κατάσβεση της πυρκαγιάς συντελούσε στην υπερχείλιση των δεξαμενών και στην εκροή των πετρελαιοειδών καταλοίπων τους, αλλά και λόγω των καιρικών συνθηκών που αφενός εμπόδιζαν το έργο της απορρυπάνσεως και αφετέρου συνέβαλαν στην επέκταση της ρυπάνσεως, δεν στοιχειοθετείται η αποδιδόμενη σε βάρος του αναιρεσιβλήτου παράβαση και, συνεπώς, ούτε η εις ολόκληρον ευθύνη της αναιρεσίβλητης πλοιοκτήτριας εταιρείας. Κατόπιν τούτων, το δικάσαν Εφετείο, επικυρώνοντας την πρωτόδικη απόφαση, απέρριψε την έφεση του Δημοσίου.

5.Επειδή, από τα αναιρετικώς ανέλεγκτα γενόμενα δεκτά πραγματικά περιστατικά προκύπτει ο σύνδεσμος της διαπιστωθείσας ρυπάνσεως με την πυρκαγιά που σημειώθηκε στον πλωτό διαχωριστήρα ΣΛΟΠΣ 1, οι δε αναιρεσίβλητοι περιλαμβάνονται στα πρόσωπα στα οποία μπορεί κατά το νόμο να επιβληθεί το επίδικο πρόστιμο αφού, όπως έγινε δεκτό με την αναιρεσιβαλλομένη και δεν αμφισβητείται, ο πρώτος ήταν Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της δεύτερης αναιρεσίβλητης ανώνυμης εταιρείας, ιδιοκτήτριας του πλωτού διαχωριστήρα (άρθρο 12 παρ. 1 του π.δ. 55/1998). Με τα δεδομένα αυτά, η επιβολή του προστίμου αυτού σε βάρος του πρώτου αναιρεσιβλήτου, ως Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της ανώνυμης εταιρείας «ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΕΩΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΙΚΗ Α.Ε.», ιδιοκτήτριας του πλωτού διαχωριστήρα που προκάλεσε την ως άνω ρύπανση, ήταν νόμιμη ανεξαρτήτως της υπάρξεως υπαιτιότητας του ιδίου ως προς την αιτία προκλήσεως της πυρκαγιάς, δεδομένου ότι κατά τις κρίσιμες διατάξεις για την επιβολή του προστίμου δεν απαιτείται να διαπιστώνεται υπαιτιότητα, ως προς την πρόκληση της ρυπάνσεως, του προσώπου σε βάρος του οποίου επιβάλλεται το πρόστιμο, εφόσον, πάντως, αφενός με την πράξη αυτή διαπιστώνεται η ρύπανση και ο σύνδεσμός της με ορισμένη ρυπογόνο πηγή (εγκατάσταση, πλοίο κ.λπ.) και αφετέρου προκύπτει ότι το πρόσωπο αυτό περιλαμβάνεται μεταξύ εκείνων, σε βάρος των οποίων μπορεί κατά νόμο (άρθρο 14 παρ. 8, σε συνδυασμό με τα άρθρα 12 παρ. 1, και 13 παρ. 1 περ. β' υποπερ. ίιί του π.δ. 55/1998) να επιβληθεί πρόστιμο, όπως στην προκειμένη περίπτωση (πρβλ. ΣτΕ 4969/2014, 3913/2008, 2047/1990). Συνεπώς, για τον λόγο αυτό, βασίμως προβαλλόμενο, πρέπει η υπό κρίση αίτηση να γίνει δεκτή, η εξέταση των λοιπών λόγων της οποίας παρέλκει, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πειραιά, η δε υπόθεση, η οποία χρήζει διευκρινίσεων κατά το πραγματικό της μέρος, να παραπεμφθεί στο ως άνω δικαστήριο για νέα κρίση.